

Krzysztof Maciej Piasecki

1952–2021

Profesora Krzysztofa Piaseckiego spotkałem po raz pierwszy jesienią 1995 roku, kiedy uczestniczyłem w jego wykładach z matematyki, prowadzonych dla studentów Wydziału Zarządzania Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Był w tych czasach postrzegany jako surowy wykładowca, a prowadzony przez niego przedmiot uchodził za najtrudniejszy do zaliczenia na pierwszym roku. Zdawalność w sesji letniej była faktycznie niewielka, choć system dopytywania, poprawek i egzaminów komisyjnych w połączeniu z ponownym wykorzystywaniem wcześniej użytych zadań pozwalał ostatecznie większości zdających zaliczyć przedmiot. Do drugiego, niezwykle ważnego dla mnie spotkania, doszło na początku 1998 roku. Profesor zaproponował mi wówczas staż studencki w Katedrze Badań Operacyjnych, co rozpoczęło moją uczelnianą karierę. Warto dodać, że propozycję otrzymałem w piątek, a pierwsze ćwiczenia prowadziłem trzy dni później, w poniedziałek – w sytuacjach wymagających szybkiego działania Profesor nie bał się ryzykownych decyzji. Choć nie był moim promotorem, przez ćwierć wieku miał istotny wpływ na moje życie zawodowe.

Urodził się 15 października 1952 roku w Poznaniu. Po ukończeniu szkoły średniej podjął studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, które ukończył w 1976 roku z tytułem zawodowym magistra matematyki uzyskanym na podstawie pracy magisterskiej *System dystrybucji części zamiennych do maszyn rolniczych* napisanej pod opieką prof. Jerzego Albrychta. U tego samego promotora napisał rozprawę doktorską zatytułowaną *Ilościowa ocena jakości wyrobu złożonego jako funkcja stanów wyrobu i wiedzy ekspertów*, na podstawie której 3 kwietnia 1981 roku na Wydziale Matematyki i Fizyki UAM otrzymał stopień naukowy doktora nauk matematycznych. Stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w zakresie ekonometrii uzyskał decyzją Rady Wydziału Planowania i Zarządzania Akademii Ekonomicznej w Poznaniu 15 stycznia 1991 roku na podstawie rozprawy *Decyzje i wiarygodne prognozy*. Wykład habilitacyjny wygłosił na temat teorii katastrof na tle jej zastosowań w naukach ekonomicznych. Tytuł naukowy profesora nauk ekonomicznych nadał mu Prezydent RP 19 kwietnia 2007 roku.

Bezpośrednio po studiach (1 sierpnia 1976) Krzysztof Piasecki rozpoczął pracę jako matematyk, później starszy asystent w Przemysłowym Instytucie Maszyn Rolniczych.

Od 1 października 1979 roku zatrudniony był w Akademii Ekonomicznej w Poznaniu jako starszy asystent, adiunkt (od 1 maja 1981), profesor nadzwyczajny (od 1 czerwca 1995), profesor zwyczajny (od 13 marca 2010) i ostatecznie profesor (od 1 października 2019 do odejścia z Uczelni 28 września 2020). W tym czasie przez wiele lat pełnił funkcję kierownika Pracowni Zastosowań Matematyki w Zarządzaniu, a w latach 2013–2017 był kierownikiem Katedry Badań Operacyjnych. Pod koniec życia pracował w Wyższej Szkole Bankowej w Poznaniu. Wcześniej, równoległe z zatrudnieniem na Uniwersytecie Ekonomicznym, był również przez pewien czas prorektorem i rektorem Wyższej Szkoły Handlu i Usług w Poznaniu, dyrektorem Instytutu Ekonomii i Zarządzania Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Lesznie, wykładowcą Wyższej Szkoły Zarządzania i Bankowości w Poznaniu oraz Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Kaliszu.

W pracy naukowej początkowo zajmował się metodami numerycznymi i ich zastosowaniem w przemyśle. Po doktoracie zainteresował się analizą liczb rozmytych i ich wykorzystaniem w prognozowaniu i podejmowaniu decyzji. Wprowadził do literatury zbiorów rozmytych szereg własności znanych z teorii rachunku prawdopodobieństwa. Prace publikował w renomowanych czasopismach międzynarodowych, zwłaszcza w „Fuzzy Sets and Systems”. Po 1990 roku zainteresował się matematyką finansową. Jego głównym dokonaniem z tego okresu jest książka profesorska *Od arytmetyki handlowej do inżynierii finansowej* (Wydawnictwo AE, Poznań 2005), stanowiąca kompleksowe ujęcie finansów z wykorzystaniem modeli matematycznych. Zaprezentowanym w niej nowym podejściem jest przede wszystkim skupienie uwagi na czynniku dyskонтującym w miejsce klasycznego podejścia opartego na stopie procentowej.

Po uzyskaniu tytułu profesora zainteresował się bardziej finansami behawioralnymi oraz modelowaniem niepewności i ryzyka. W ostatnich latach życia dokonał swego rodzaju powrotu do korzeni, łącząc finanse ze zbiorami rozmytymi, którymi zajmował się w młodości. W szczególności w kontekście niepewności informacji skupiał się na wykorzystaniu zorientowanych liczb rozmytych. W ostatnich pracach zajmował się między innymi teorią użyteczności, aksjomatyzacją ryzyka, nieprecyzyjnością w rekomendacjach inwestycyjnych, subiektywnością ocen eksperckich, modelowaniem kursów w reprezentacji czasowo-binarnej, handlem algorytmicznym i modyfikacją skal porządkowych stosowanych w ocenie wiarygodności kredytowej w taki sposób, aby możliwa była ich integracja z metodami rozmytymi. W pracy twórczo łączył modele formalne z podejściem behawioralnym, będąc jednym z prekursorów zastosowania zbiorów intuicjonistycznych w finansach. Profesor był autorem lub współautorem łącznie ponad 200 publikacji naukowych, w tym kilku monografii. Ponad 50 jego prac indeksowanych jest w Web of Science.

Profesor Krzysztof Piasecki nie ograniczał się do działalności publikacyjnej. Był wieloletnim członkiem między innymi Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Matematycznego, członkiem Komitetu Statystyki i Ekonometrii Polskiej Akademii

Nauk, członkiem Mathematical Association of America. Podczas pandemii COVID-19, gdy praktycznie niemożliwe były spotkania osobiste, zainicjował i współorganizował Wirtualne Seminarium z Badań Operacyjnych, które odbywa się co miesiąc do dzisiaj i stanowi forum wymiany myśli naukowców zajmujących się metodami ilościowymi, w szczególności badaniami operacyjnymi. Był członkiem różnych komitetów redakcyjnych. Recenzował artykuły dla licznych czasopism, przez wiele lat publikował recenzje w „Zentralblatt für Mathematik”. Pełnił funkcję recenzenta w licznych postępowaniach awansowych.

W ramach działalności dydaktycznej był autorem lub współautorem kilku podręczników (w tym wielokrotnie wznawianej *Matematyki wspomagającej zarządzanie*) i wielu materiałów dydaktycznych. Jako jeden z pierwszych wykładowców Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu konsekwentnie dążył do cyfryzacji zajęć z przedmiotów matematycznych, czego wyrazem była zarówno seria materiałów multimedialnych w postaci filmów, jak i podręcznik *e-Matematyka wspomagająca ekonomię* (współautorzy: M. Anholcer, K. Echaust), w którym oprócz teorii i klasycznych przykładów opisano też wykorzystanie wybranych narzędzi informatycznych do rozwiązywania zadań matematycznych. Wypromował około 50 licencjatów, około 300 magistrów i 6 doktorów.

Poza zawodową posiadał też szeroką wiedzę w zakresie historii, sztuki i literatury. Jego współpracownicy i wychowankowie wspominają inspirujące rozmowy na te tematy, w tym takie wynikające spontanicznie w trakcie odwiedzania różnych miejsc przy okazji wspólnych wyjazdów konferencyjnych. Zwracają też uwagę na to, że starał się służyć radą w sprawach zarówno zawodowych, jak i – w razie potrzeby – tych bardziej osobistych. Cechowało go tradycyjne podejście do działalności akademickiej, związane prawdopodobnie z jego fascynacją szkołą lwowską (z której wywodził się jego promotor, prof. Jerzy Albrycht). W szczególności ważne było dla niego podtrzymywanie relacji, w której mistrz nie tylko przekazuje wiedzę swoim uczniom, ale też jest za nich odpowiedzialny.

Był człowiekiem o bardzo silnym charakterze, stanowczym, a także wytrwałym w dążeniu do raz obranego celu. Kierował się ściśle określonym systemem wartości. W szczególności bezwarunkowo wspierał działania podopiecznych i był lojalny wobec tych, o których lojalności wobec siebie był przekonany. Taka bezkompromisowa postawa zapewniła mu zarówno wiernych przyjaciół, jak i równie wiernych krytyków.

Przez ponad 45 lat dzielił życie z żoną Małgorzatą. Wspólnie wychowali dwoje dzieci: córkę Monikę i syna Adama. Odszedł nagle 14 lipca 2021 roku. Pięć dni później spoczął na cmentarzu w Bninie, w miejscu z widokiem na jezioro, którego brzegi lubił odwiedzać za życia.

Marcin Anholcer